

### [Indenrigsministeren.]

kommunerne, er det jo igen de allervanskeligst stillede, der hjælpes.

For 3 Aar siden var det en yndet Sport i Venstreblade hver Uge at meddele, hvorledes saa den ene, saa den anden Kommune truede med at standse sine Betalinger. Saadanne Meddelelser har Venstres Blade ikke bragt det sidste Aar, skønt den samlede Skatteudskrivning er steget. Har det ærede Medlem Hr. Krag aldrig grundet over, hvordan det nu mon kan være? Det kan jeg fortælle det ærede Medlem. Det er den fælleskommunale Udlignings Virkninger, der her viser sig. Det ærede Medlem Hr. Krag skulde bare komme over til Ringkøbing Amt og fortælle Landkommunerne der, at nu havde han udvirket, at den fælleskommunale Udligningsfond standsede sin Virksomhed, og at Udbetalinger fra den nu faldt bort. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at Kommunalmedene derovre omgaaende vilde bede sig fritaget for at have deres Interesser repræsenteret paa den Maade her i Folketinget. (*Krag: Jeg vil fortælle dem noget mere, Hr. Minister!*). Maa jeg da sige endnu en Ting til det ærede Medlem, at hvis det ærede Medlem virkelig i sine Taler derovre docerer saadanne Synspunkter, saa tænker jeg mig, med det Kendskab jeg har til Kommunalmed i Ringkøbing Amt, at de sidder ganske stille og smiler lunt ad det. De ved godt, at det er kun Politik i Anførselstegn og oven i Købet ganske uskadelig Politik, fordi de samtidig ved, at jeg nok skal sørge for, at de Fordele, Udligningsordningen giver de vestjyske Kommuner, ikke bliver taget fra dem.

Som jeg begyndte med at sige, var det en helt anden Politik, det ærede Medlem drev som Indenrigsminister. Da Loven af 22. December 1927 gennemførtes under Ministeriet Madsen-Mygdal og gav en Skattelettelse paa 8 Mill. Kr. aarlig, da var det jo ikke — det ved vi alle — de vanskeligst stillede Kommuner, der fik Lettelser. I Statistiske Meddelelser om Indkomst- og Formueskatten for Aaret 1928—29 findes en Opgørelse, der viser, at af denne Nedsættelse paa 8 Mill. Kr. faldt de 7,2 Mill. Kr. paa Personer med over 100 000 Kr. Formue. Man kan være ganske overbevist om, at det ikke var de fattige Kommuner i Ringkøbing eller Viborg Amter, der fik lettere Kaar ved denne Skattepolitik.

I Stedet for nu at beskæftige sig med disse Forhold, jeg her har gjort Rede for, som viser, at Udligningsordningen til Punkt og Prikke har naaet de Formaal, den havde, udslynger det ærede Medlem Hr. Krag

uden Skygge af Bevis den Paastand, at Udligningen har betydet en voldsom Forøgelse af Skattebyrden, med over 70 Mill. Kr., skønt det ærede Medlem ved blot den mindste Omtanke kunde sige sig selv, at Paastanden maa være blottet for al Mening.

For det første er Udligningslovens Bestemmelser, som bekendt, opbygget saaledes, at de ikke opfordrer til øget Forbrug. For det andet viser de foreliggende Tal, at den Stigning, der har været i Kommunerne Udgifter, aldeles ikke er sket særlig paa de Omraader, hvor Udligningsfonden yder Støtte. Saafremt det ærede Medlems Paastand om, at Kommunerne gennem Udligningsfondens Virksomhed opfordredes til uansvarlig Forøgelse af Udgifterne, var rigtig, saa maatte det jo vise sig deri, at Udligningsfondens Udbetalinger til Kommunerne steg stærkt, i første Række til sociale Formaal, Skolevæsen og Sygehusvæsen. Men det ærede Medlem kan af det lige udkomne Nummer af Statistiske Efterretninger Nr. 38 se, at siden Udligningsfondens Begyndelse er Fondens Tilskud til Sygehusvæsen kun steget med 671 000 Kr., til Skolevæsenet med 1,1 Mill. Kr. og til sociale Formaal med 2,3 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Krag kan nok af disse Tal forstaa, hvor urimelig hans Paastand om de 70 Mill. Kr. er. Nej, Udgiftsstigningen skyldes selvfølgelig, som alle Kommunalmed ved, noget helt andet, nemlig nye Opgaver, som er taget op, og nye Love, som er givet; og her er der det interessante, at siden Udligningen gennemførtes, har man netop fundet, at Udligningsordningens Skatteudskrivningsregler var uændelige til Gennemførelse af saadanne nye Opgaver.

Jeg skal blot minde om, at siden Udlignings Gennemførelse har Udligningsfonden overtaget betydelige Andele af Udgifterne ved Lovgivningen om Beskæftigelse af arbejdsløse, Udgifter til Foranstaltninger mod Ungdomsarbejdsløsheden og af de ekstraordinære Arbejdsløshedsudgifter, af Tilskud til Serumlovgivningen, og endelig har Fonden ydet ekstraordinære Tilskud til Amtskommunerne, altsaa alt sammen nye gennem særlige Love anerkendte Formaal, der netop har lettet de haardest ramte Kommuner, og hvoraf nogle ogsaa er tiltraadt af Venstrepartiet. I de sidste 3 Aar har Udligningsfonden alene til disse nye Opgaver tilskudt i alt 20 Mill. Kr.

Det er klart, at man kan ikke ved nye Love løse nye Opgaver, uden at Udgifterne stiger. Men det kan Udligningen ikke gøre for. Udligningen kan derimod sørge for, at